

Forhør uden begrænsninger

Forsvarsministeren har fået en ung stewardesse i fødselsdagsgave.

Soldaterne entrede flyvemaskinen umiddelbart efter landing. Det var en hemmelig operation sat i værk af diktatoren selv. Forsvarsministeren skulle nemlig fejre sin 50 års fødselsdag, og han var højt værdsat af diktatoren, derfor havde diktatoren besluttet at give ham en fødselsdagsgave, som passede til hans særlige tilbøjeligheder.

For et stykke tid siden havde forsvarsministeren ved en privat og meget våd sammenkomst betroet til nogle andre fulde festdeltagere at hans drøm var at se en ung, smuk flystewardesse blive torteret af en kvindelig forhørsleder. Et forhør uden begrænsninger kaldte han det. Han selv skulle blot overvære det. Dette var kommet diktatoren for øre, og han besluttede at give sin minister, gode ven og drikkebror, en fødselsdagsgave der passede til hans ønsker. Derfor var soldaterne gået ombord i et langdistancefly, der lige var ankommet. Et fly med fem unge stewardesser fra et fjernt nordisk land. Dejlige piger fra et sted på jorden med rigdom og ordnede forhold. Piger som snart ville få sig en slem forskrækkelse - især én af dem.

De fem piger blev nemlig kørt direkte til forsvars-

ministeriet og ført ned i kælderens. De var skræklagte. De havde været i landet mange gange tidligere uden problemer, og nu pludselig dette. Alle pigerne var veluddannede og veltrænede. De var mellem 22 og 32 år gamle med nordisk klingende navne.

Uden nogen forklaring sad de i et rum uden vinduer. Over en staldør i rummets ene ende stod der "Forhørsrum". En efter en blev pigerne hentet ind i forhørsrummet. Der gik lang tid imellem, og de kom ikke tilbage. De piger der stadig ventede, blev mere og mere rædselsslagne. Til sidst sad Pia alene.

En sorthåret kvinde i militæruniform kom ud fra forhørslokalet. Pia havde ikke set hende før, og hun rystede ved synet af kvindens mørke, gnistrende øjne. Kvinden slikkede sig om læberne med en hurtigt bevægelse. Det var en slags smil. Hun vinkede ad Pia som bange fulgte med ind i det andet rum. Straks de var inden for døren blev Pia holdt fast af stærke arme. Et stærkt lys gjorde at hun ikke kunne se tydeligt. Forsvarsministeren sad i den halvmørke del af rummet og ventede på sin fødselsdagsgave. En gave uden begrænsninger.

Den mørke kvinde trak Pias uniformsnyderdel af hende. Hun åbnede Pias uniformsskjorte, med to snit af en lille kniv skar hun Pias BH fri. Pias unge bryster sprang frem gennem den åbne skjorte og afslørede deres hvide hud. Den mørkhårede kvinde nulrede Pias

ene brystvorte som hurtigt stivnede. Imens kiggede kvinden intenst på Pias ansigt. Så gik hun ned i knæ og begyndte at kilde Pias kønsdele igennem de hvide satintrusser. Men hele tiden betragtede hun Pias ansigt for at se hendes reaktion. Da den mørke kvinde klemte en smule om den ene skamlæbe sitrede Pia. Kvinden vendte sig mod forsvarsministeren og sagde:

"Jeg tror det er hende."

Min Gud, tænkte Pia, hvad vil de gøre ved mig? Kvinden skubbede Pias trusser ned. En velformet busk af rødbrune kønshår dukkede frem. Ministeren stirrede opmuntret. Disse naturlige unge piger fra de nordiske lande var simpelthen vidunderlige. Alle forhørslederne ønskede at få fat i den slags. De var så lette at gøre liderlige. Og torturen ... pigerne troede aldrig rigtig på alvoren i de historier de havde hørt. Først når de begyndte at skringe af smerte, ydmygelse og liderlighed, troede de på dem.

Den barske kvinde skilte Pias skamlæber. Fjerlet kildede hun Pia på toppen af hendes klit. Pia prøvede vride sig væk, men vagterne hold hende fast.

"Ahahah ... nnnhhh ... oh please dont do that ...
AAH HAAH HAAHHA ... "

Lydene fra Pia var en blanding af angst, overraskelse og behag. Blot denne lille stimulering af hendes klitoris havde fået hende til at reagere stærkt, og det var netop den slags følsomhed kvinden var på udgik efter. Det ville gøre torturen til en dejlig oplevelse for

ministeren.

"Ja, hun er den rigtige," sagde hun.

Pia var nu ministerens fødselsdagsgave.

Resten af Pias tøj blev fjernet, hun blev sat på en jernstol midt i rummet. Hendes ben blev spredt og fikseret med remme til stolens kanter. Hendes arme blev trukket hårdt om bag stolen. Stolens ryg bøjedes 45 grader bagud, og Pias hoved blev bundet med en panderem, så hun ikke kunne banke hovedet mod stolen for på den måde gøre sig selv bevidstløs. Stolen var buet i ryggen, så Pias bryster pegede frem som om de bød sig til: Giv mig tortur, pin mig, se brystvorterne, se hvor frække de er.

"What are you doing? ... Please let me go ... Pleeaase."

I mørket holdt den tavse minister om sin stive pik. Han var fuld af forventning. Den mørkhårede kvinde genoptog de drillende bevægelser hen over Pias klitoris. Nogle gange ramte hendes negle så Pia følte det som små katteklør. Kvinden førte en finger ind mellem Pias skamlæber som var fugtige og afslørede Pias sande tilstand. På den måde drev kvinden Pia mod orgasme, men stoppede hele tiden, for stakkels Pia skulle aldrig mere have orgasme.

Ministeren åndede tungt i halvmørket, han vidste at nu begyndte det skrappe. Kvinden drejede en nål mellem sine slanke fingre, 3 tommer lang med en tynd spids. Et lille stykke fra spidsen sad der en skarp torn.

Den glimtede i lyset. Kvinden viste nålen til Pia som stirrede vantro.

"Måske er du én af dem som skal ha' lidt tortur for at det skal være rigtig godt."

"W - w - what will you do with that ... ? Oh nonono."

Men der var ingen nåde. Med venstre hånd skilte kvinden Pias skamlæber, trykkede dem tilbage så klitten strittede frem og stak nålen direkte ind i klitten.

"AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAHH ... "

Det var Pias værste mareridt. Det som ikke måtte ske, hendes sorteste drøm - tortur af kønsdelene. Nålen sendte hvid smerte op i Pias hjerne. Hun troede ikke det kunne blive værre. Men det kunne det. Jeg elsker det her job, tænkte kvinden. Alle disse uskyldige piger som jeg kan give smerte. Hun skubbede nålen et stykke længere ind i den sitrende klitoris.

"AAAAAAAAAAAAARRRGG HHNONONONO PLEEEASE AAAA RRRGGG HHOOOOHH ... "

Nu troede stakkels naive Pia fra det pæne land højt mod nord at det ikke kunne blive værre, men kvinden drejede langsomt nålen, så den skarpe torn snittede inden i Pias klit. Det var som skulle den eksplodere ...

"Nononono ... "

Pia var ved at miste sin kærlighedsknap.

"Kære barn, er det virkelig så godt. Måske skal vi

prøve igen." sagde kvinden. Så begyndte Pia pludselig at tale. Ordene væltede ud af hende. Det var navne og adresser, navne på kontaktpersoner i den lokale guerilla. Tilskuerne var overraskede. De anede ikke at Pia havde kontakter i landet og sympatiserede med oprørsstyrkerne, som hun åbenbart gjorde små tjenester. Pia troede det var de oplysninger, som forhørslederen ville have. Hvilken overraskelse. En ren bonus, en ekstra fødselsdagsgave. Ministeren lo højt og greb fastere om sin stenhårde pik, mens nålen i Pias klit drejede - og drejede . . .

"Ohnononono ... pleeeeeease let me goooo ....
pleeeeeease ... "

Fra da af kunne intet stoppe den frygtelige kvinde i at give ministeren den fødselsdagsgave som han var blevet lovet. Fra skabet tog hun en gasbrænder. Tændte den og indstillede flammen. Så bøjede hun hovedet ned til Pias øre og hviskede til hende:

"Nu skal du virkelig synge, det bliver nok en blues."

Hun brændte Pias brystvorter, hun brændte hendes finderspidser, hun brændte hendes kusse. Stakkels Pia kunne ikke undslippe, hun sang og sang for den liderlige minister. Hele natten sang Pia. Først om morgenen henrettede de hende. Det skete med nålen, som kvinden denne gang stak i nakken på Pia.

Ministeren var glad. Det havde været hans bedste fødselsdag i mange år, og det havde været et forhør uden begrænsninger.